USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **M. H. M. M. A.**, zastoupeného advokátem Mgr. Daliborem Lípou, Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,** Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2022, čj. KRPA-33956-28/ČJ-2022-000022-MIG, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2022, čj. 16 A 18/2022-23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Daliboru Lípovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **9 191,50 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a shrnutí kasačních námitek

[1] Žalobce byl spolu se svým bratrem objeven dne 28. 1. 2022 hlídkou policie ČR v přízemí bytového domu na Václavském náměstí v Praze. Žalobce u sebe neměl žádný doklad totožnosti. Na základě předložené fotografie cestovního pasu, kterou měl žalobce v telefonu, byl identifikován jako M. H. M. M. A., občan Egyptské arabské republiky. Lustrací údajů z vyfotografovaného pasu se však hlídce nepodařilo ztotožnit žádnou osobu. Během výslechu žalobce uvedl, že je na cestě do Německa, kde chce požádat o azyl a pracovat jako autoklempíř. Cestovní doklad záměrně nechal v Turecku. Je si vědom, že je na území ČR neoprávněně. Domů se vracet neplánuje, hrozí mu tam rodinná msta kvůli dělení majetku. V Německu ho čeká lepší život.

[2] Žalovaná rozhodla dne 28. 1. 2022 o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění na 90 dnů podle § 124 odst. 1 písm. b) a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu

cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Téhož dne bylo vydáno i rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce na dobu dvou let, které nabylo právní moci dne 8. 2. 2022.

[3] Žalovaná v rozhodnutí o zajištění uvedla, že se v průběhu řízení nepodařilo bezpečně zjistit a ověřit totožnost žalobce. Současně je zde předpoklad, že žalobce bude ztěžovat či mařit realizaci správního vyhoštění, neboť je z jeho dosavadního jednání a výpovědi patrný úmysl nevycestovat z území EU. S ohledem na úkony, které bude nutné učinit před samotným uskutečněním správního vyhoštění (ověření totožnosti žalobce, zajištění náhradního dokladu a zabezpečení vycestování žalobce), stanovila dobu zajištění na 90 dnů.

[4] Dne 25. 4. 2022 žalovaná rozhodla o prodloužení zajištění žalobce o dalších 90 dnů. Toto rozhodnutí žalobce napadl žalobou, kterou městský soud zamítl.

[5] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítl v ní, že žalovaná nedostatečně zdůvodnila prodloužení zajištění i jeho dobu. Stěžovatel tvrdil důvody, pro které jej nelze vyhostit. V zemi původu mu hrozí rodinná msta. Žalovaná však nepřihlédla ke specifické situaci stěžovatele. Městský soud nenapravil pochybení žalované.

[6] Stěžovatel poukázal na problematickou (ba žádnou) komunikaci egyptské strany, co se týče ověřování totožnosti jejích občanů. Tato skutečnost nemůže jít k tíži stěžovatele. Žalovaná ani netuší, v jakém časovém horizontu by se mohlo správní vyhoštění uskutečnit. Stěžovatel upozornil, že žalovaná v červenci opětovně prodloužila jeho zajištění.

[7] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, či ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/202-28, body 11 a 12).

[9] Kasační stížnost je přípustná, není však přijatelná.

[10] Stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti také důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tedy nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu. NSS takové pochybení na straně městského soudu neshledal. Jeho rozsudek obsahuje srozumitelné zdůvodnění, které reaguje na veškeré žalobní námitky.

[11] Spor je v této věci především o to, zda žalovaná dostatečně odůvodnila rozhodnutí o prodloužení zajištění stěžovatele. NSS se prakticky totožnou kasační stížností zabýval ve věci sp. zn. 9 Azs 107/2022, v níž jako stěžovatel figuroval bratr stěžovatele v nynější věci. Kasační stížnost bratra stěžovatele zamítl rozsudkem ze dne 13. 10. 2022, čj. 9 Azs 107/2022-41. NSS ani v nyní projednávaném případě neshledal důvody, které by

opodstatnily vyhovět návrhu stěžovatele v kasační stížnosti a rozsudek městského soudu zrušit.

[12] Žalovaná v napadeném rozhodnutí citovala sdělení Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ŘSCP“) ze dne 20. 4. 2022, v němž ŘSCP popsalo dosavadní průběh zjišťování totožnosti stěžovatele. Podle sdělení ŘSCP provedlo veškeré úkony, které je zapotřebí ke zjištění totožnosti cizince. Dne 14. 2. 2022 kontaktovalo Velvyslanectví Egyptské arabské republiky v Praze. Na Velvyslanectví se konal dne 9. 3. 2022 konzulární pohovor se stěžovatelem. Konzul požádal českou stranu o trpělivost z důvodu složitého a náročného procesu ověřování totožnosti v Egyptě. ŘSCP na žádost opětovně zaslalo všechny materiály potřebné k ověření totožnosti stěžovatele. Dne 19. 4. 2022 Velvyslanectví Egypta telefonicky sdělilo, že nemá žádné informace od příslušných egyptských orgánů ohledně totožnosti stěžovatele. Současně uvedlo, že nelze určit dobu, po kterou bude ještě probíhat ověřování totožnosti stěžovatele. Není proto možné zajistit stěžovateli náhradní cestovní doklad a provést správní vyhoštění ve lhůtě pro zajištění, tj. do 27. 4. 2022.

[13] Žalovaná ocitovala původní text výše shrnutého sdělení v napadeném rozhodnutí o prodloužení zajištění a na jeho základě uvedla, že úkony směřující k ověření totožnosti stěžovatele byly započaty, byť ze zprávy ŘSCP nelze přesně určit časový interval pro realizaci vyhoštění. Žalované je však známo, že ověření totožnosti a následné vydání náhradního cestovního dokladu je v době prodloužení zajištění potenciálně možné.

[14] NSS se ve zmiňovaném rozsudku 9 Azs 107/2022-41 zabýval otázkou, zdali v rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince splňuje náležitosti odůvodnění úvaha, která spočívá v převzetí obsahu sdělení jiného orgánu veřejné moci coby skutkového zjištění.

[15] Devátý senát konstatoval, že taková úvaha splňuje náležitosti odůvodnění rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince (výčet těchto náležitostí lze nalézt např. v rozsudku NSS ze dne 19. 10. 2011, čj. 1 As 93/2011-79). Tento závěr devátý senát učinil ve vztahu k odkazu na sdělení ŘSCP o průběhu ověřování totožnosti cizince, přičemž skutkové okolnosti věci 9 Azs 107/2022 byly stejné jako v nyní posuzovaném případě. Citace sdělení ŘSCP a z ní učiněné zhodnocení totiž jako celek obsahují důvody pro stanovení konkrétní doby, po kterou žalovaná prodloužila stěžovatelovo zajištění. Z odůvodnění rozhodnutí žalované taktéž vyplývá, jaké úkony je ještě třeba k realizaci správního vyhoštění učinit i jaká doba je k tomu v dané situaci přibližně potřeba. Zároveň jsou v něm uvedeny konkrétní komplikace při ověřování totožnosti stěžovatele z egyptské strany.

[16] NSS přesto musí žalované vytknout, že neocitovala i závěrečný odstavec sdělení, v němž ŘSCP uvádí, že v roce 2021 bylo egyptské velvyslanectví požádáno o ověření totožnosti čtyř osob, z nichž u tří se podařilo totožnost ověřit, a že ověření totožnosti trvalo přibližně tři měsíce. Bylo záhodno tyto informace v odůvodnění napadeného rozhodnuté výslovně uvést a učinit z nich skutkové zjištění. Takové pochybení však podle názoru NSS nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalované, neboť odůvodnění prodloužení doby zajištění stěžovatele lze považovat za dostatečné, jak NSS vysvětlil v předchozích odstavcích (shodně bod 19 rozsudku 9 Azs 107/2022-41). Totožný, a tedy

správný, postoj zaujal i městský soud v napadeném rozsudku (bod 28), byť jej podle NSS mohl městský soud více rozvést ve smyslu odůvodnění tohoto usnesení.

[17] Současně NSS upozorňuje, že celková doba zajištění stěžovatele nepřekročila ani v okamžiku vydání tohoto usnesení maximální možnou délku zajištění, která je v tomto případě až 365 dnů [§ 125 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 125 odst. 3 zákona o pobytu cizinců]. Ostatně ke komplikacím správního vyhoštění přispělo především jednání stěžovatele, který se při zadržení neprokázal dokladem totožnosti. Žalovaná či jiné správní orgány nemohou rychlost vyřizování požadavku na vydání náhradního cestovního dokladu nikterak ovlivnit (viz rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2020, čj. 10 Azs 29/2020-28, body 15 a 17).

[18] NSS dodává, že pro projednávanou věc není podstatné, že žalovaná dne 20. 7. 2022 opět rozhodla o prodloužení zajištění stěžovatele o dalších 90 dnů, jelikož zákonnost nyní napadeného rozhodnutí nemůže být zpochybněna událostmi, které nastaly až po jeho vydání (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 3. 2016, čj. 3 Azs 283/2015-62).

[19] Žalovaná i městský soud dostatečně přihlédly též k tvrzené rodinné mstě, která stěžovateli podle jeho slov brání vycestování do země původu. Krom fotografie jizvy na ruce stěžovatel ke svému tvrzení nic nedoložil. Oba orgány poukázaly na závazné stanovisko ze dne 28. 1. 2022 vydané pro účely řízení o správním vyhoštění [žalovaná tak učinila v původním rozhodnutí o zajištění stěžovatele ze dne 28. 1. 2022, na které napadené rozhodnutí obsahově navazuje (viz rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, čj. 1 As 90/2011-124, č. 2936/2013 Sb. NSS)]. Ministerstvo vnitra se v závazném stanovisku zabývalo ve vztahu k možnosti vycestování stěžovatele i tvrzenou rodinnou mstou a uzavřelo, že vycestování stěžovatele zpět do vlasti je možné. Realizace správního vyhoštění do země původu byla posouzena dostatečným způsobem (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2019, čj. 8 Azs 1/2019-27, bod 18).

[20] Žalovaná rovněž srozumitelně vysvětlila, proč neshledala ve stěžovatelově případě důvod k využití zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců.

Závěr a náklady řízení

[21] NSS uzavírá, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[22] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak toto právo měla, žádné náklady nevznikly.

[23] Stěžovateli byl v řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát Mgr. Dalibor Lípa, jeho odměnu za zastupování hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu za dva úkony právní služby [převzetí a přípravu zastoupení a doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)]

ve výši 2 x 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 téže vyhlášky], částku 2 x 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). K tomu má ustanovený zástupce nárok na náhradu hotových výdajů za tlumočnické služby [§ 13 odst. 1 téže vyhlášky] v rozsahu jedné hodiny ve výši 1 212,50 Kč, k nimž doložil fakturu, náhradu jízdného za cestu osobním automobilem z Karlových Varů do ZZC Balková a zpět dne 26. 7. 2022 ve výši 779 Kč (kombinovaná spotřeba podle technického průkazu vozidla 9,1 l benzínu 95 okt./100 km, při doložené ceně paliva 42,90 Kč podle účtenky a sazbě základní náhrady za 1 km jízdy podle vyhlášky č. 511/2021 Sb. 4,70 Kč a při ujetí cca 90 km) a náhradu za promeškaný čas 2 hodin na uvedené cestě ve výši 400 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu]. Ustanovený zástupce uvedl, že není plátcem DPH. Celková výše odměny stěžovatelova zástupce proto činí 9 191,50 Kč. Tato částka mu bude uhrazena do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu